

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Bělohlávkem v právní věci

žalobce: **Canal+ Luxembourg S. á r.l.**, reg. č. B 87.905
se sídlem 4 Rue Albert Borschette, L-1246, Luxembourg, Lucemburské
velkovévodství
zastoupeného advokátem Mgr. Tomášem Matějovským
se sídlem na Poříčí 1079/3, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **INTERGRAM, nezávislá společnost výkonných umělců a výrobců
zvukových a zvukově-obrazových záznamů, z.s.**, IČO 00537772
se sídlem Klimentská 1207/10, 110 00 Praha 1
zastoupenému advokátem JUDr. Rudolfem Leškou
se sídlem Apolinářská 445/6, 128 00 Praha 2

o určení sazby odměny podle § 98f autorského zákona

t a k t o:

- I.** Žaloba na určení sazby odměny žalovaného za přenos rozhlasového nebo televizního vysílání pomocí družic pro rok 2021 **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu **nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 2. 8. 2021 domáhá určení sazby odměny dle § 98f autorského zákona („AZ“). Žalobce je provozovatelem satelitní televize a souvisejících služeb, tedy uživatelem předmětů ochrany autorského práva a hodlá se žalovaným uzavřít licenční smlouvu. Žalobce je

zároveň členem spolku Česká asociace satelitních operátorů z.s. („ČASO“). Žalovaný je kolektivním správcem oprávněným k výkonu kolektivní správy některých práv k vymezeným předmětům ochrany na základě rozhodnutí Ministerstva kultury z 22. 3. 2001. Žalobce uvádí, že měl zájem vyjednávat se žalovaným o sazbách odměn pro přenos rozhlasového a televizního vysílání pro rok 2021, nicméně jednání nebyla úspěšná, a to z důvodu, že žalovaný požaduje úhradu částek, které jsou v rozporu s autorským zákonem. Žalobce uvádí, že žalovaný v průběhu srpna 2020 zveřejnil na internetových stránkách návrh sazebníku odměn pro roky 2021 a 2022. Žalobce uplatnil u žalovaného námitky dne 30. 9. 2020, a to paralelně z procesní opatrnosti vedle spolku ČASO. K tomuto žalobce doplnil, že email odeslal Ing. J. G., člen představenstva žalobce, jednající na základě plné moci, který k emailu přiložil samotné námitky, které rovněž podepsal. Samotný podpis, jak emailu, tak námitek, je prostým elektronickým podpisem, který je pro podpis takového dokumentu postačující; písemná forma námitek i jejich podpis tak byly dodrženy. Email byl odeslán JUDr. L. B., xxx žalovaného. Žalobce dále poukázal na § 570 odst. 1 o.z., dle něhož se email dostal ve stanovené lhůtě do dispozice adresáta, čímž byly námitky řádně a ve stanovené lhůtě uplatněny. Žalovaný tak měl povinnost námitky projednat ve lhůtě 2 měsíců, což neučinil; žalovaný se naopak nedůvodně domáhá uzavření licenční smlouvy, s tím, že namítá nepodání námitek. Žalobce namítá, že žalovaný nepostupoval v souladu s § 98f AZ, neboť námitky byly doručeny včas a žalovaný tyto neprojednal. Tedy stanovená sazba v návrhu sazebníků se má za neodsouhlasenou. Jelikož tak nedošlo ke sjednání sazebníku pro rok 2021 postupem dle § 98f odst. 1 AZ, pak se žalobce domáhá dle odst. 3 téhož ustanovení, aby soud rozhodl spor o určení sazby odměny pro rok 2021. Žalobce poté v rámci žaloby rekapituluje vývoj právní úpravy AZ (zejm. §§ 21, 22). Žalobce namítá, že žalovaným navržená sazba v jeho sazebníku není v souladu s autorským zákonem. V souladu s autorským zákonem není již koncept jednotné sazby odměny za přípojku. Žalobce v tomto směru odkazuje na judikaturu SDEU. Namítá zejm., že jednotná sazba odměny za přípojku nezohledňuje relevantní povahu kanálů, které jsou předmětem satelitního vysílání, a k tomuto doplňuje, že. cca 90% sledovanosti je nyní soustředěno na kanálech, které zpřístupňuje v režimu FTA a FTV, tedy kanálech, ke kterým jsou příslušná práva vypořádána již samotnými vysílateli (namítá tedy, že navržená sazba nezohledňuje činnost, kterou satelitní operátor skutečně vykonává). Sazba odměny nezohledňuje ani realitu trhu, zejména v tom směru, že zásadní části vysílání jsou sportovní kanály či televizní zpravodajství, jichž se práva žalovaného netýkají. Dále namítá, že samotná audiovizuální složka (k níž práva žalovaného náleží) dlouhodobě trpí tzv. komoditizací, kdy dlouhodobě klesá její hodnota. Dále žalobce namítá, že stále více dochází k takzvanému nelineárnímu sledování obsahu, tj. tzv. službě související s přenosem (které jsou sdělovány veřejnosti na vyžádání ve smyslu § 18 odst. 2 AZ). Jednotná sazba za přípojku rovněž nereflektuje, že hodnota předmětných práv, které žalovaný chrání, za uplynulých více než 10 let významně poklesla. Žalobce proto navrhuje sazbu stanovit jakožto dvě samostatné sazby a blíže specifikuje, v jakých případech se sazba odměny neuplatní. Žalobce konkrétně navrhuje rozvržení sazby tak, jak je uvedeno výše v petitu. Primárním faktorem, který rozděluje odměnu, je to, zda se jedná o programové balíčky, ve kterých je obsaženo alespoň 20% programových kanálů přenášovaných ve smyslu § 22 odst. 1 AZ nebo naopak tato hranice dosažena není. Žalobce se dále žalobou domáhá určení, že sazba odměny za přenos pomocí družice se nevztahuje na distribuci vysílání programů České televize, které jsou distribuovány jako televizní kanály typu Free-to-View, na základě smlouvy uzavřené žalobcem s ČT (ani na jakoukoli obdobnou distribuci). Podáním ze dne 18. 3. 2024 pak žalobce doplnil, že uzavřená dohoda o narovnání z 31. 3. 2023 nemá vliv na probíhající spor, neboť pro strany je nadále důležitým určení sazby odměny za přenos vysílání pro rok 2021; z tohoto důvodu strany výslovně v dohodě o narovnání ujednaly, že na toto řízení narovnání nedopadá. Rovněž poukazuje žalobce na to, že byla uzavřena licenční smlouva 31. 3. 2023 s tím, že konečná výše licenční odměny se odvíjí právě od rozhodnutí soudu. Žalobce poté poukázal na aktuální judikaturu SDEU a na tzv. emisní teorii, která podporuje jeho závěr, že jednotná sazba odměny za přípojku nesplňuje požadavky stanovené autorským zákonem; v případě satelitních operátorů je třeba totiž vždy posuzovat, zda vůbec dochází ke sdělování předmětů

ochrany nové veřejnosti, a pokud ano, pak je třeba vypořádat pouze ty předměty ochrany, které jsou vkládány do řetězu sdílení na území ČR (emisní teorie); naopak od teorie komunikační, která je platná např. pro operátory kabelové; stanovení stejné sazby pro oba typy těchto operátů pak dokládá rovněž nepřiměřenost navržené sazby odměn žalovaného. Závěrem žalobce navrhl jiné určení sazby odměn pro rok 2021, a to ve výši 0,56 Kč bez DPH za měsíc a domácnost pro domácnosti užívající programový balíček obsahující programové kanály, které jsou vysílány pomocí družice z ČR a které zároveň obsahují předměty ochrany, u nichž je uživatel povinen získat souhlas nositelů práv ke sdělení veřejnosti pomocí družice, s tím, že sazba odměny se neuplatní v případech, kdy domácnost používá pouze programové kanály, které jsou vysílány z jiného území než ČR a/nebo jsou dostupné v ČR v nekódované podobě na jakékoli platformě a/nebo obsahují předmět ochrany, u něhož se nositelé práv dohodli s vysílatelem, že tyto budou sdělovány i prostřednictvím uživatele.

2. Žalovaný se k žalobě vyjádřil a předně namítal, že žalobce nesplňuje podmínky subjektu předvídaného úpravou § 98f AZ, tedy že nesplnil formální podmínky pro podání předmětné žaloby. Z tohoto důvodu tak není nutné, dle žalovaného, se zabývat naléhavým právním zájmem na požadovaném určení ani není nutné zabývat se samotným návrhem týkající se vlastních sazeb. Žalovaný k tomuto uvádí, že během srpna 2020 zveřejnil návrh sazebníku odměn, nicméně žalobce není v postavení uživatele, který podal řádně a včas písemné námitky dle § 98f AZ. Žalovaný k tomuto uvádí, že námitky by musely být doručeny žalovanému do 30. 9. 2020, což se nestalo. Žalobce v tomto směru sice odkazuje na svůj email, který měl být odeslán 30. 9. 2020 ve večerních hodinách, konkrétně 18:49 hod., nicméně žalovaný sporuje existenci tohoto emailu. I kdyby takovýto email existoval, pak je třeba prokázat, na jakou emailovou adresu byl odeslán, jakou měl skutečně přílohu tak, aby splňoval náležitosti písemnosti, a zda byl řádně podepsán. Žalovaný tedy sporuje, že předmětný email splňuje požadavky písemné formy a náležitosti řádného podpisu, neboť nebyl opatřen kvalifikovaným elektronickým podpisem. Z tohoto důvodu jsou i případné námitky, pokud by byly žalobcem skutečně podány, neplatnými. Žalovaný dále opakovaně sporuje samotné doručení ve lhůtě předvídané zákonem. Žalovaný dále namítá, že žalobce obecně není osobou, která hodlá uzavřít licenční smlouvu; označuje žalobce za dlouhodobého neplatiče, který nemá vážnou vůli licenční smlouvu uzavřít. Podáním z 5. 3. 2024 žalovaný poukázal na to, že 31. 3. 2023 byla uzavřena dohoda o narovnání, která fakticky řeší předmět sporu, neboť strany se dohodly o výši úplaty žalobce za rok 2021, pokud jde o odměny žalovaného, jichž se požadované určení týká.
3. Mezi stranami bylo nesporným, že žalovaný zveřejnil v srpnu 2020 návrh sazebníku pro rok 2021.
4. Z emailu J. G., adresovaného L. B., soud zjistil, že člen představenstva žalobce, Ing. J. G., zaslal email JUDr. L. B., xxx žalovaného, a to dne 30. 9. 2020 v 18 hodin 49 minut. Soud má rovněž za zjištěné, že přílohou tohoto emailu byl dokument nazvaný „Námitky proti návrhu sazebníku pro roky 2021 a 2022“, přičemž námitky podává žalobce, zastoupený členem představenstva Ing. J. G. na základě plné moci. Email ani příloha neobsahují zaručený ani kvalifikovaný podpis. Autentičnost předmětné emailové zprávy z 30. 9. 2020 má soud potvrzenou z přiloženého CD, na kterém žalobce založil originál této emailové zprávy obsahující automatizované elektronické údaje o jejím odeslání, z nichž se podává, že email byl skutečně odeslán v 18 hodin 49 minut dne 30. 9. 2020 (po časovém posunu, jinak časován 16 hodin 49 minut), a to ze strany J. G. právě adresátu L. B..
5. Z dohody o narovnání uzavřené žalobcem a žalovaným dne 31. 3. 2023 soud zjistil, že strany se dohodly na narovnání s úmyslem dosáhnout jednou a provždy konečného řešení všech sporů souvisejících s provozováním služeb žalobcem, za období do 31. 12. 2022 včetně. Předmětem narovnání byla sporná práva a povinnosti žalovaného a žalobce týkající se provozování služeb žalobcem či jeho právními předchůdci za vymezené období, konkrétně se jedná o služby Skylink a služby FreeSAT. Strany výslovně ujednaly, že veškeré nároky jsou sjednaným narovnáním pro období do 31. 12. 2022 vyřešeny s tím, že se jedná o úplné a konečné narovnání všech jejich vzájemných a práv a povinností souvisejících nebo vyplývajících z nároků žalovaného z

provozování služeb žalobcem či jeho právními předchůdci za toto období. Stranami byla pak v rámci narovnání sjednána i konkrétní částka, kterou je povinen žalobce žalovanému uhradit a strany rovněž ujednaly, že tato dohoda není přiznáním odpovědnosti či pochybení kterékoliv ze stran a ani nesmí být za takové považována či za takové vykládána. Strany rovněž ujednaly, že tato dohoda nedopadá na zdejší soudní řízení vedené před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 41 C 29/2021.

6. Z licenční smlouvy uzavřené mezi žalobcem a žalovaným dne 31. 3. 2023 pak soud zjistil, že s účinností od 1. 1. 2023 strany sjednaly výši odměny za poskytnutí licenčního oprávnění žalovaným žalobci. Strany přitom ujednaly, že tato odměna (od 1. 1. 2023) není konečná a může být změněna rozhodnutím soudu, neboť byly ze strany žalobce i ČASO vzneseny námitky proti návrhu sazebníku pro rok 2023, tedy může se výše této odměny odvíjet od výsledku žaloby, která by byla případně pro tyto účely za rok 2023 dle § 98f autorského zákona podána.
7. Pokud jde o závěr o skutkovém stavu, pak soud pouze s odkazem na výše uvedené ve stručnosti shrnuje, že má za zjištěné, že strany uzavřely dohodu o narovnání, v rámci které vyřešily spornou otázku odměn za retransmisi i pro rok 2021, když žalovaný v tomto směru učinil projev vůle a žalobce jej akceptoval, a to právě v uzavřené dohodě o narovnání. Soud má rovněž za zjištěné, že žalobce se na žalovaného s námitkami proti návrhu sazebníku pro rok 2021 obrátil emailem z 30. 9. 2020, odeslaným v 18 hodin 49 minut z adresy člena představenstva J. G. xxx žalovaného JUDr. L. B..
8. Jiné než výše uvedené důkazy soud nehodnotil. Důvodem je skutečnost, že soud dospěl k závěru, že nejsou splněny hmotněprávní podmínky pro projednání předmětné žaloby, a dále, že žalobce se na žalovaného neobrátil včas s námitkami proti návrhu sazebníku, jak předpokládá § 98 odst. 1 autorského zákona. Z tohoto důvodu tak bylo nadbytečným hodnotit důkazy, které se týkají zbývajících komunikací stran; jakož i správní rozhodnutí Ministerstva kultury týkající se rozsahu oprávnění žalovaného; samotné návrhy sazebníku žalovaného pro roky 2019-2022 a jejich zdůvodnění; články týkající se satelitních operátorů či obecně zpřístupňování předmětů autorskoprávní ochrany v rámci televizních vysílání; ze stejného důvodu pak soud nehodnotil ani smlouvy o satelitní distribuci mezi žalobcem a Českou televizí; ani dokumenty dokládající skladbu programové nabídky žalobce; či statistiku o rozložení obecné sledovanosti programů jednotlivých subjektů, zabývajících se přenosem televizního vysílání; rovněž soud nehodnotil žaloby podané jinými účastníky dle § 98f u Městského soudu v Praze. Soud tyto důkazy nehodnotil z důvodu, že se nezabýval po věcné stránce samotnou výší odměn uvedených v sazebníku, tedy hodnocení těchto důkazů by bylo v tomto směru nadbytečným.
9. Soud zamítl návrh na provedení důkazu svědeckou výpovědí JUDr. L. B. a ohledání serveru příchozí pošty žalovaného ve vztahu k emailu z 30. 9. 2020, zaslaného tomuto xxx žalovaného členem představenstva žalobce, neboť soud uvěřil elektronickým informacím v emailové zprávě předložené žalobcem na CD, z nichž se podává, že email byl skutečně tohoto dne tomuto adresátovi odeslán. Soud dále zamítl návrh na provedení důkazů vznesených žalovaným, na jednání dne 20. 3. 2024, konkrétně na provedení důkazu rozhodnutím Ministerstva kultury vyjadřujícím souhlas se sazbou odměn pro rok 2021; rozhodnutím o rozkladu proti tomuto rozhodnutí; rozhodnutím Městského soudu v Praze č. j. 259/2020-141, týkajícím se podané správní žaloby; znaleckým posudkem ohledně přiměřenosti sazby odměn pro retransmisi; rozhodnutím Hospodářské komory ČR k přiměřenosti výše odměn za retransmisi pomocí družic a rovněž dohodami žalobce a FTV Prima a žalobce a TV Nova ohledně odměn za retransmisi jejich programů (které měl soud příp. vyžádat od těchto televizních společností). Důvodem je skutečnost, že soud se samotnou výší odměny v sazebníku nezabýval, proto provedení těchto důkazů bylo nadbytečným.
10. Po právní stránce posoudil soud věc následovně:
11. Dle § 97f zák. č. 121/2000 Sb. (AZ) ve znění do 4. 1. 2023 platilo: (1) Kolektivní správce je povinen do 31. srpna kalendářního roku návrh sazebníku spolu se zdůvodněním uveřejnit na svých

internetových stránkách. V této lhůtě předloží kolektivní správce návrh sazebníku právníkům osobám sdružujícím příslušné uživatele předmětu ochrany, pokud se takové osoby u kolektivního správce za tímto účelem přihlásily a prokázaly, že sdružují vyšší než zanedbatelný počet uživatelů, a osobám zastupujícím uživatele podle knihovního zákona a uživatelům podle zvláštních právních předpisů nebo osobám je zastupujícím, a vyzve je k vyjádření k tomuto návrhu ve lhůtě do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž jim byl návrh sazebníku předložen. Ve stejné lhůtě je kolektivní správce povinen zaslat elektronickými prostředky návrh sazebníku spolu se zdůvodněním ministerstvu. Pokud některá z osob vyzvaných k vyjádření nebo uživatel, který má s příslušným kolektivním správcem uzavřenu smlouvu podle § 98 odst. 1 písm. a) nebo b) pro daný způsob užití předmětu ochrany nebo který takovou smlouvu hodlá uzavřít, uplatní písemně v uvedené lhůtě proti tomuto návrhu námitky, je kolektivní správce povinen s ní do 2 měsíců důvody těchto námitek projednat. Tím není dotčena možnost využít ke sjednávání sazebníků prostředníka podle § 101 a násl. Pokud tato osoba do 1 měsíce po projednání připomínek nepodá žádost o zprostředkování podle § 101f odst. 1, nemohou se tato osoba ani uživatelé v ní sdružení dovolávat právních účinků omezení odpovědnosti podle § 98d odst. 1. (3) Pokud některá z osob podle odstavce 1 uplatnila proti návrhu sazebníku včas písemné námitky (dále jen "nesouhlasící osoba"), považuje se návrh sazebníku vůči ní za neodsouhlasený; to platí obdobně vůči uživatelům v této nesouhlasící osobě sdruženým nebo jí zastoupeným. Vůči ostatním uživatelům se návrh sazebníku považuje za odsouhlasený při splnění podmínky uvedené v odstavci 2. Pokud nedojde ke sjednání sazebníku postupem podle odstavce 1, je nesouhlasící osoba anebo kolektivní správce oprávněn podat návrh soudu na rozhodnutí sporu o určení sazby odměny uvedené v návrhu sazebníku. (4) Pokud některá z osob podle odstavce 3 vyjádří s návrhem sazebníku nesouhlas (dále jen "nesouhlasící osoba"), považuje se návrh sazebníku vůči ní za neodsouhlasený; to platí obdobně vůči uživatelům v této nesouhlasící osobě sdruženým nebo vůči uživatelům touto osobou zastoupených. Vůči ostatním uživatelům se návrh sazebníku považuje za odsouhlasený. Kolektivní správce je povinen s nesouhlasící osobou ve lhůtě 2 měsíců projednat důvody jejího nesouhlasu. Pokud po uplynutí této lhůty nedojde k dosažení shody na sazebníku, jsou nesouhlasící osoba a dotčený kolektivní správce povinni bez zbytečného odkladu předložit žádost o zprostředkování sjednání sazebníku podle § 101. Pokud nedojde ke sjednání sazebníku postupem podle § 101 je nesouhlasící osoba anebo kolektivní správce oprávněn podat návrh soudu na rozhodnutí sporu o určení sazby odměny uvedené v návrhu sazebníku.

12. Rozhodnutí soudu podle § 98f AZ nelze chápat jako klasické rozhodnutí o nahrazení prohlášení vůle podle § 161 odst. 3 o.s.ř., neboť mezi žalobcem a žalovaným neexistuje soukromoprávní závazek, ze kterého by žalovanému vznikala povinnost nějaký projev vůle nutně ve vztahu k žalobci činit. Na druhou stranu se nejedná ani o klasickou žalobu na určení právního poměru dle § 80 o.s.ř., když podání této žaloby je výslovně upraveno zákonem a není tedy primárně třeba tvrdit a prokazovat naléhavý právní zájem. Právní úprava je tak ohledně povahy této žaloby v tomto směru nejednoznačná, a pokud jde o povahu této žaloby, pak tedy soud uzavírá, že za použití analogie je třeba vyjít z toho, že svou povahou a účelem je předmětná žaloba přeci jen nejbližší právní úpravě občanského soudního řízení ohledně prohlášení či nahrazení projevu vůle s tím, že je třeba respektovat specifika a cíle předmětné právní úpravy. Cílem je přitom dosažení podkladu pro, ideálně dobrovolné, vypořádání nároků kolektivního správce a konkrétního uživatele (k závěru o povaze žaloby viz. komentářovou literaturu, např. Telec, I., Tůma, P. Autorský zákon, Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019).
13. Jak uvedeno výše, v daném případě tak tady neexistuje subjektivní právo či povinnost mezi stranami sporu, o němž by měl soud rozhodovat a fakticky je soudu dle § 98f AZ uloženo, aby autonomně určil projev vůle žalovaného jakožto subjektu soukromého práva, který však ve vztahu k druhé straně smluvní povinnost nemá. Žaloba proto nemusí obsahovat přesný žalobní návrh, resp. soud tímto není vázán, žaloba musí obsahovat pouze vymezení, jaké části sazebníku se týká (což zdejší žaloba žalobce splňuje). Soud proto rozhodoval obecně o určení sazby odměny žalovaného za

přenos rozhlasového nebo televizního vysílání pomocí družic pro rok 2021, nikoli o konkrétním petitu formulovaném (a měněném) žalobcem.

14. Pro takto dovozenou povahu této žaloby, za daného kontextu § 98f AZ, pak soud žalobu zamítl.
15. Z provedeného dokazování se totiž podává, že strany uzavřely dohodu o narovnání (31. 3. 2023). Tato dohoda o narovnání obsahuje dobrovolný projev vůle žalovaného – ve vztahu k žalobci – ohledně odměny žalovaného za žalobcem realizovaný přenos rozhlasového nebo televizního vysílání pomocí družic pro rok 2021. A to projev vůle je podpisem dohody o narovnání akceptován žalobcem. Jakkoliv se tedy nejedná o žalobu na určení ve smyslu § 80 o.s.ř., tedy nelze uzavřít, že by na požadovaném určení nebyl právní zájem, pak z provedeného dokazování se podává, že účelu žaloby dle ustanovení § 98f AZ zákona bylo i tak dosaženo. Uzavřenou dohodou o narovnání totiž žalovaný ve vztahu k žalobci jednoznačně učinil svůj projev vůle ohledně výše odměny za poskytnutí licenčních oprávnění za přenos rozhlasového nebo televizního vysílání pomocí družic pro rok 2021, tedy i pro rok 2021. A jak uvedeno žalobce tento projev akceptoval (a odměnu uhradil). Tomuto závěru nebrání ani skutečnost, že celková úplata sjednaná narovnáním je vyčíslena souhrnně do 31. 12. 2022, tedy za delší období, neboť z obsahu narovnání se podává, že veškeré nároky, tj. včetně roku 2021 a vč. družicové retransmise, ze strany žalovaného ve vztahu k žalobci jsou plně narovnány a nemohou být předmětem dalších řízení.
16. Pokud tedy soud pro specifickou povahu žaloby dle § 98f AZ uzavřel, že předmětná žaloba je fakticky žalobou o nahrazení projevu vůle, pak tento projev vůle žalovaný vůči žalobci již učinil v předmětné dohodě o narovnání a žalobce uzavřením této dohody o narovnání tento projev vůle žalovaného akceptoval. Za dané situace tak nelze uzavřít, že by trvala speciální situace předvídaná v ustanovení § 98f odst. 3, 4 AZ, neboť požadovaný projev vůle žalovaný již ve vztahu k žalobci učinil žalobce akceptováním tohoto projevu vůle nadále není v postavení nesouhlasícího subjektu ve smyslu § 98f AZ.
17. Soud z tohoto důvodu žalobu zamítl, neboť má za to, že nejsou splněny hmotněprávní podmínky pro požadované rozhodnutí.
18. Pokud žalobce v tomto směru namítal, že rozhodnutí je důležité pro konečné stanovení odměny za licenční oprávnění dle licenční smlouvy ze dne 31. 3. 2023, pak ani toto není důvodem pro autoritativní rozhodnutí soudu o projevu vůle žalovaného ohledně sazebníku za rok 2021, neboť jednak z dohody o narovnání plyne, že úplaty za rok 2021 jsou konečným způsobem narovnány, tj. ani rozhodnutí soudu na nich ničeho nezmění, zejm. však licenční smlouva výslovně hovoří o období po 1. 1. 2023 a o případném soudním řízení o sazebníku pro rok 2023. Tedy rozhodování soudu o odměnách za rok 2021 není ani z tohoto důvodu opodstatněným (mohlo by být pro strany max. inspirací).
19. K tomuto soud doplňuje, že účastníky řízení by měly být všechny osoby, které řádně uplatnily vůči kolektivnímu správci námitky. Žalobce v tomto směru obecně namítal, že vedle něj námitky uplatnil rovněž spolek Česká asociace satelitních operátorů z.s., konkrétní tvrzení k tomuto však žalobce v řízení nedoplnil, zejm. nebylo vůbec tvrzeno, že by uplatnění námitek tímto subjektem považoval žalobce za uplatnění námitek za svoji osobu (proto soud žalobce nepoučoval dle § 118a odst. 1 o.s.ř.), žalobce odvozoval oprávnění podat zdejší žalobu výslovně od uplatnění námitek jím samotným (emailem ze dne 30. 9. 2020). V řízení ani nebylo tvrzeno (k dotazu soudu žalobce neuvedl, kdo je členem spolku, žalobce pouze uváděl, že on členem je), že tento spolek je vůbec sdružením ve smyslu § 98f odst. 1 AZ, tedy že sdružuje vyšší než zanedbatelný počet uživatelů (žalobce v tomto směru ničeho netvrdil; žalovaný uváděl, že členem, dle jemu sdělených informací, má vedle žalobce být ještě společnost Telly). Soud tedy neučinil závěr, že by ČASO podal řádné námitky proti sazebníku za rok 2021. Tedy soud žalobu nezamítal z důvodu, že by se řízení musel účastnit i spolek ČASO; a soud ani neřešil otázku možného zastavení řízení z důvodu, že ČASO nároky za rok 2021 uplatnil (pokud by k tomuto byla oprávněn, pak právě i za žalobce) již dříve, a to v řízení vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 34 C 23/2020.

20. Citované ustanovení § 98f AZ dále stanoví, že výhrady vůči sazebníku lze vyjádřit prostřednictvím písemných námitek, které musejí být podány do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž byl předložen návrh sazebníku. U osob, kterým se návrh adresně nepředkládá (uživatelé či potenciální uživatelé), je třeba vycházet z předložení návrhu osobám, které příslušné uživatele sdružuje, případně z termínu uveřejnění na internetových stránkách kolektivního správce.
21. Mezi stranami bylo nesporným, že žalovaný sazebník zveřejnil v srpnu 2020, tedy lhůta pro podání písemných námitek plynula do 30. 9. 2020.
22. Dle § 570 odst. 1 o.z. právní jednání působí vůči nepřítomné osobě od okamžiku, kdy jí projev vůle dojde; zmaří-li vědomě druhá strana dojití, platí, že řádně došlo.
23. Rozdíl mezi stykem přímým a nepřímým spočívá v tom, že v případě přímého styku neexistuje mezi jednajícím a adresátem právního jednání žádná faktická překážka, kterou by bylo třeba překonat, zatímco při nepřímém styku taková překážka existuje. Nepřítomnou osobou je tedy takový adresát, který k tomu, aby se seznámil s obsahem jemu adresovaného právního jednání, musí odstranit nějakou překážku, v souzeném případě v podobě otevření e-mailové schránky. Emailem zaslané právní jednání je pak perfektní v okamžiku, kdy se jeho adresát může seznámit s jeho obsahem. Jelikož se jedná o právní jednání adresované nepřítomné osobě je tak perfektní až v okamžiku, kdy projev vůle adresátovi dojde, přičemž je nutno zohlednit právě to, že nepřítomný adresát nemá možnost okamžitě se s prohlášením vůle seznámit, právě pro existenci překážky, kterou musí překonat. V tomto případě je proto rozhodný až okamžik, kdy prohlášení vůle došlo adresátovi tak, že má možnost se s ním seznámit (teorie dojití). Teorie dojití požaduje, aby projev vůle došel do sféry dispozice adresáta, tj. dostal se tam, kde bude pro adresáta snadno dosažitelný. Možnost, resp. dosažitelnost adresátovi musí dovolit, aby se seznámil s obsahem projevené vůle, kdykoli bude chtít (není podstatné, zda tak učiní). Je třeba přitom respektovat, že existuje okruh limitů možnosti se s obsahem projevu vůle seznámit. Tyto související zejm. s během času, mj. i s pracovní dobou a tzv. úředními dny, resp. hodinami. Analogicky lze odkázat na § 602 o.z., podle kterého se dnem pro výkon práva nebo splnění povinnosti rozumí obvyklá denní doba dotyčného dne, ledaže ze zvyklostí, zavedené praxe stran, popř. ze zvláštních okolností případu plyne něco jiného. [Občanský zákoník; Komentář; Svazek I; Wolters Kluwer (ČR); Praha 2014; Švestka, Dvořák, Fiala aj.]
24. Nejvyšší soud ve věci sp. zn. NS 26 Cdo 441/2012 uzavřel, že nepřítomná osoba musí mít konkrétní možnost seznámit se s jí adresovaným právním úkonem. Je-li jednostranný hmotněprávní úkon doručován prostřednictvím držitele poštovní licence, má adresát objektivní příležitost seznámit se s jeho obsahem, zdržuje-li se v místě, kde je mu doručováno. Měl-li adresát objektivně příležitost seznámit se s obsahem hmotněprávního úkonu, není právně významné, zda tak skutečně učinil. Ve věci NS sp. zn. 26 Cdo 2988/2011 dále dovolací soud dovodil, že slovní spojení „dostane do sféry jeho dispozice“ nelze vykládat ve smyslu procesněprávních předpisů. Je jím třeba rozumět konkrétní možnost nepřítomné osoby seznámit se s jí adresovaným právním úkonem.
25. Až v okamžiku dojití projevu vůle adresátovi vzniká právní jednání (je hotové, perfektní) a zároveň nabývá účinnosti. Projev vůle je třeba považovat za došlý v okamžiku, kdy se s ním adresát seznámí, popř. nastane-li takový okamžik dříve, kdy adresát získal objektivní možnost se s ním seznámit, tj. kdy lze za normálních, běžných okolností počítat s tím, že se s právním jedním seznámí. Normálnost okolnosti je třeba zásadně hodnotit podle poměrů adresáta. Žalobce se obrátil na žalovaného emailem z 30. 9. 2020, odeslaným členem představenstva žalobce xxx žalovaného v 18 hodin 49 minut. Ve smyslu výše citované právní úpravy a jejího výkladu pak soud uzavírá, že žalobce nedoručil námitky proti návrhu sazebníku žalovaného ve stanovené lhůtě, tj. do 30. 9. 2020, neboť soud v tomto směru dospěl k závěru, že zaslání pracovního emailu vedoucímu pracovníkovi adresáta v 18 hodin 49 minut, ač ještě dne 30. 9. 2020, tedy v době, která již běžnou pracovní dobou

bezpochyby není, nelze považovat za doručení způsobem, kdy by člen vedení žalovaného měl obvyklou, standardní možnost se s tímto pracovním emailem ještě seznámit ve stanovené lhůtě.

26. Pokud jde o závěry soudu (v kontextu včasného doručení námitek), že nebylo tvrzeno, že by námitky byly řádně uplatněny Českou asociací satelitních operátorů z.s., jakožto subjektem sdružujícím mj. i žalobce, pak soud odkazuje na výše uvedené, vč. závěru že nebylo tvrzeno, že se jedná o sdružení ve smyslu § 98f odst. 1 AZ sdružující vyšší než zanedbatelný počet uživatelů.
27. Nepodání námitek v zákonem stanovené lhůtě je pak tedy dalším důvodem pro zamítnutí žaloby, neboť dle dikce § 98f AZ se má v takovém případě sazebník žalovaného za odsouhlasený a předmětnou žalobu podat možné není.
28. S ohledem na výše uvedené se pak soud již nezabýval dalšími námitkami strany žalované, zejm. dostatečností písemné formy emailu pro podání předmětných námitek.
29. Pokud jde o náhradu nákladů řízení, pak soud rozhodl ve smyslu § 142 odst. 2 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá. Toto vychází ze specifické povahy žaloby dle § 98f AZ, kterou je (viz výše) třeba nejbližší považovat za žalobu na nahrazení prohlášení vůle. Primárním důvodem, pro který soud žalobu zamítal byla přitom skutečnost, že strany uzavřely dohodu o narovnání, v rámci níž strana žalovaná projev vůle učinila a strana žalující tento podpisem dohody akceptovala. Součástí dohody o narovnání pak je rovněž projev vůle stran (čl. 2.7), z něhož se podává, že uzavření dohody o narovnání nelze vykládat jakožto přiznání odpovědnosti či pochybení kterékoliv strany a nesmí být za takové považováno ani tak vykládáno. Soud z tohoto dovozuje, že uzavření dohody o narovnání (a v návaznosti na to zamítnutí žaloby z tohoto důvodu) je třeba dle shodné vůle stran tedy považovat za shodný úspěch obou stran (resp. nejde o neúspěch či vinu žádné ze stran), kdy dohodou o narovnání žalovaný projevuje svoji vůli a na druhou stranu žalobce tuto akceptuje. Soud tedy uzavřel, že úspěch obou stran řízení je shodný a rozhodl tak, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nemá.

P o u ě n í:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 20. března 2024

JUDr. Tomáš Bělohávek v. r.
soudce